

禁断の魔術

เวทมนตร์ ต้องห้าม

คนที่ควบคุมวิทยาศาสตร์
คือคนที่ควบคุมโลก

ฮิงาชิโนะ เคโงะ เขียน
จักรพันธ์ ไร่ประเสริฐกุล แปล

เวทมนตร์ต้องห้าม

禁断の魔術

อิงาชิโนะ เคโงะ เขียน

จักรพันธ์ ไฉ่ประเสริฐกุล แปล

KINDAN NO MAJUTSU by HIGASHINO Keigo

Copyright © 2015 HIGASHINO Keigo

All rights reserved.

Original Japanese edition published by Bungeishunju Ltd., Japan in 2015.

Thai translation rights in Thailand reserved by Booktime Co., Ltd.

under the license granted by HIGASHINO Keigo arranged with Bungeishunju Ltd., Japan through Japan UNI Agency, Inc., Tokyo and Arika Interrights Agency, Bangkok

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน 2562

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ ไคฟูกุ ในเครือ บริษัท ไคฟูกุ ครีเอเตอร์ จำกัด

ISBN 978-616-448-019-3

เคโงะ, อิงาชิโนะ.

เวทมนตร์ต้องห้าม.– กรุงเทพฯ : ไคฟูกุ ครีเอเตอร์, 2562.

232 หน้า.

1. นวนิยายญี่ปุ่น. I. จักรพันธ์ ไฉ่ประเสริฐกุล, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.63

ISBN 978-616-448-019-3

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี้

@booktime

ประธานกรรมการบริหาร

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

ที่ปรึกษา

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับแปล

บรรณาธิการเล่ม

บรรณาธิการประสานงาน

ออกแบบปกฉบับภาษาไทย

ศิลปกรรม

พิสูจน์อักษร

ฝ่ายการตลาด

ฝ่ายขาย

ฝ่ายประสานงานโรงพิมพ์

จัดจำหน่ายโดย

จินตนา เฉลิมชัยกิจ

อลีน เฉลิมชัยกิจ

ลัดดา วรสุมาวงศ์ นิเวชะระ

วรุฒม์ ทองเชื้อ

ทินภาส พาหะนิษฐ์

นันทวิชน์ สกลกุล

Wonsuk28

ณัฐพงษ์ ภาคีแพทย์

Vinussa

พงศกร วิจัยสุตกิจ

อัศคณัฐ ชูมนม

มนัญชยา ศิริวงษ์, อุดร ปัญญาชัย

สุรินทร์ บุระณา

สายส่งสุภาพใจ บริษัท บ็อค ไทม์ จำกัด

214 ซ.พระรามที่ 2 ซอย 38 แขวงบางมด เขตจอมทอง
กทม. 10150

โทรศัพท์: 024152621, 024156507

คำนำสำนักพิมพ์

ในแวดวงตำราวิจัยสืบสวนและผู้คนที่เกี่ยวข้องต่างเป็นที่ประจักษ์ ยุกว่ามานาน นักฟิสิกส์อัจฉริยะ รองศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยเทโตะ นั้นมีความคิดความอ่านอย่างที่คนธรรมดาแบบเราไม่อาจเข้าใจได้ เพราะฉะนั้นลูกไม้หล่นได้ดังในครานี้... ผู้ที่เป็นศิษย์รักของเขาก็ยอมเฉลี่ยฉลาดไม่ธรรมดาอย่างแน่นอน

เมื่อวิทยาศาสตร์ถูกนำไปใช้ในทางที่ผิด ยุกว่ามีหรือจะยอม และคนที่ก่อเรื่องคือศิษย์รักของเขา ความยุ่งยากลำบากใจจึงเกิดขึ้น...

ในคราวนี้เราจะได้เห็นยุกว่าในด้านของความเป็นครูที่อยากให้ลูกศิษย์เติบโตไปบนเส้นทางอันถูกต้องและสัมผัสถึงความเมตตาอ่อนไหวที่แอบซ่อนอยู่ในหัวใจเข้มแข็งของนักวิทยาศาสตร์ผู้นี้

การเผชิญหน้าระหว่างยุกว่ากับศิษย์รักจะจบลงเช่นไร เรื่องราวในคราวนี้จะยิ่งใหญ่อลังการแค่ไหน เราจะมายืนอยู่แถวหน้าพิสูจน์ไปด้วยกัน

สำนักพิมพ์ไต้ฝุ่น

คำนำนักแปล

วรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนเล่มนี้ เริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ฆาตกรรม ซึ่งอิงาซิโนะ เคโจะ ผู้แต่งเขียนได้ดีจนเห็นภาพตามอย่างชัดเจน อีกทั้งเนื้อหา ก็ยังชวนให้ติดตามว่าฆาตกรที่แท้จริงนั้นคือใคร และตัวละครแต่ละตัวก็มีเหตุผล ของตัวเองที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ท่าทีของตัวละครที่มีต่อเหตุการณ์ที่ตนเองต้องประสบ พบเจอยังสะท้อนถึงมุมมอง ประสบการณ์ และเหตุผลของแต่ละคนออกมาได้ดี ไม่ว่าจะเป็นการทำเพื่อคนอื่นเป็นที่รัก หรือการทำไปเพื่อตัวเอง หรือการทำ ไปเพื่อคนหมู่มาก

ทุกๆ การกระทำนั้นเปรียบเสมือนเหรียญ 2 ด้านที่มีทั้งด้านที่ดีหรือไม่ดี วิทยาศาสตร์ที่เป็นประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นมาเขียนในวรรณกรรมเล่มนี้ก็ เช่นเดียวกัน จะถูกนำไปใช้ในทางใดก็ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้ที่นำไปใช้นั่นเอง

จักรพันธ์ ไข่มุขเสริสุกุล

禁断の魔術

อิงาซีโนะ เคโงะ

1

เมื่อดูเวลานับนาฬิกาข้อมือ เป็นเวลาห้าทุ่มกว่า โยชิโอะกะยืนส่งแขกตรงล็อบบี้ของโรงแรมที่ต่างทยอยเดินจากไปก่อนจะก้มมองหน้าจอคอมพิวเตอร์ตรงหน้า

คำคืน ณ โรงแรมในกรุงโตเกียวที่นั่นช่างยาวนาน แม้ว่างานต้อนรับส่วนหน้าจะกลางคืนจะเริ่มตั้งแต่สี่ทุ่ม แต่ก็ยังมีแขกเข้ามาเช็คอินหลังจากนั้นอยู่เรื่อยๆ การเช็คอินหลังเที่ยงคืนจึงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรในบรรดาแขกเหล่านั้น มีคู่รักที่คลอเคลียกันมาอยู่ไม่น้อย ซึ่งโยชิโอะกะไม่ได้รังเกียจที่จะต้อนรับพวกเขา วันนี้อาจจะเป็นวันพิเศษของทั้งคู่เลยชวนกันไปกินอาหารมื้อหรูและดื่มกันมาบ้าง หรือฝ่ายชายอาจชวนฝ่ายหญิงไปออกเดทและหว่านล้อมพามาโรงแรมได้สำเร็จ โยชิโอะกะสนุกกับการจินตนาการเรื่องราวไปต่างๆ นานา แต่ต้องไม่แสดงอาการออกรั้อยากเห็นจนออกนอกหน้า

เมื่อประตูอัตโนมัติด้านหน้าเปิดออก หญิงสาวคนหนึ่งเดินเข้ามา เธอน่าจะอายุสี่สิบปลายๆ ใส่ชุดสูทเข้ารูป แต่กระโปรงที่ค่อนข้างสั้นเผยให้เห็นเรียวขา

เธอเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างสูง ใบหน้าเรียว ดวงตาโต หางตาเฉียงขึ้น จึงจำได้ทันทีว่าเป็นแขกที่มาบ่อย โยชิโอะกะเองก็เคยรับแขกคนนั้นมาแล้ว

สองครั้ง แต่ชื่อที่ใช้ในแต่ละครั้งไม่เหมือนกัน

เธอพูดเบาๆ ว่าชื่อยามาโมโตะคะ

โยชิโอะกะคิดในใจว่าเปลี่ยนชื่ออีกแล้ว ครั้งแรกกับครั้งที่สองไม่ได้ใช้ชื่อนี้

แน่นอนว่าโยชิโอะกะไม่ได้พูดอะไรออกไป เพียงแต่ตรวจสอบชื่อที่หน้าจอคอมพิวเตอร์

“คุณยามาโมโตะ ฮารุโอะนะครับ”

“ใช่ค่ะ”

“รู้สึกครุ่นนะครับ เข้าพักวันนี้หนึ่งคืน ห้องสวีท ถูกต้องไหมครับ”

“ถูกต้องค่ะ”

“ขอบคุณครับ รบกวนกรอกข้อมูลตรงนี้ด้วยครับ” โยชิโอะกะพูดพร้อมกับยื่นแบบฟอร์มเข้าพักให้

เธอหยิบปากกาถูกลิ้นขึ้นขึ้นมากรอกที่อยู่ ชื่อและนามสกุลลงไป ในเมื่อใช้ชื่อปลอม ที่อยู่ก็คงปลอมเหมือนกัน เท่ากับว่าในรายชื่อแขกผู้เข้าพักมีข้อมูลส่วนบุคคลเท็จเพิ่มขึ้น

โยชิโอะกะบังเอิญมองหน้าเธอแล้วถึงกับตกใจ เพราะสีหน้าเธอไม่ค่อยดี เมื่อก่อนจำได้ว่าเธอเป็นคนผิวขาว แต่คืนนี้กลับดูออกเทาๆ

เธอกกรอกข้อมูลจนเสร็จ ระบุที่อยู่เป็นเขตชิโยดะ

“ประธานโทเซครับคุณยามาโมโตะ สะดวกชำระเป็นบัตรเครดิตหรือเงินสดครับ” โยชิโอะกะถามเรื่องที่รู้คำตอบดีอยู่แล้ว

เธอตอบว่าเงินสด พร้อมกับเปิดกระเป๋าสะพาย หยิบเงินออกมาจากกระเป๋าตังค์แล้ววางไว้บนถาดรอง

“แค่นี้พอไหมคะ”

โยชิโอะกะรับเงินมานับดู เป็นธนบัตรหนึ่งหมื่นเยนจำนวนสิบสามใบ เพียงพอสำหรับเงินมัดจำ เพราะค่าห้องของเธอตกคืนละหนึ่งแสนเยน เธอคงจะมีประสบการณ์มากพอถึงได้รู้ราคาตลาด

禁断の魔術

“ขอบคุณครับ” โยชิโอะกะว่าแล้วดำเนินการต่อ

“ขออภัยที่ให้รอนะครับ ห้องพักของคุณผู้หญิงหมายเลข 1820 ครับ” โยชิโอะกะวางซองบรรจุกีร์การ์ดบนเคาน์เตอร์ “ต้องการให้พาไปที่ห้องไหมครับ”

เธอตอบว่าไม่ต้องค่ะ ขณะยื่นมือมาหยิบซองกีร์การ์ด เธอขมวดคิ้วและหลับตาลงชั่วขณะ รวากับกำลังขมความเจ็บปวดอะไรบางอย่าง โยชิโอะกะจึงถามไปว่า “เป็นอะไรหรือเปล่าครับ”

หญิงสาวยิ้มน้อยๆ พร้อมกับพยักหน้า “เปล่า ไม่เป็นอะไรค่ะ” แล้วหยิบซองกีร์การ์ด

โยชิโอะกะโค้งคำนับพร้อมกับพูดว่า “เชิญคุณผู้หญิงพักผ่อนตามอัธยาศัยครับ” พอเงยหน้าขึ้น ก็พบว่าเธอเดินไปที่โถงลิฟต์แล้ว

เช้าวันรุ่งขึ้นเธอคงจะกลับมาที่นี้คนเดียวเพื่อเช็กเอาต์แล้วออกจากโรงแรมไปโดยลำพัง แต่เชื่อว่าเธอจะพักอยู่ในห้องคนเดียวเสมอไป แม้จะมีใครจะมาหาเธอที่ห้อง มันก็ไม่ใช่งานอะไรของพวกเขา

มีแขกผู้ชายอีกคนที่ดูเหมือนนักธุรกิจเดินเข้ามา โยชิโอะกะหันไปหาแล้วโค้งคำนับ

“รถบัสของมาแล้ว ไปกันเถอะ” พนักงานยกกระเป๋าวิ่งที่พูดพลางตบหลัง มัตสึชิตะรีบรุดไปที่ประตูหน้า พอออกไปด้านนอก ก็เจอนักท่องเที่ยวชาวจีนกลุ่มใหญ่กำลังลงมาจากรถบัสที่จอดเทียบอยู่พอดี

ช่องเก็บสัมภาระใต้ท้องรถอัดแน่นไปด้วยกระเป๋าเดินทางและกระเป๋าใบใหญ่ มัตสึชิตะและพวกมีหน้าที่ขนกระเป๋าเหล่านี้เข้าไปในโรงแรม ซึ่งมันไม่ได้จบแค่นี้ พวกเขาต้องเอาสัมภาระเหล่านั้นมาวางไว้รวมกันและรองจนกว่าจะเช็กอินเสร็จ ถ้าจำนวนไม่มากก็คงไม่เท่าไร แต่ถ้ามีสัมภาระหลายสิบใบ แค่งานหาพื้นที่วางก็ลำบากแล้ว แถมยังต้องระวัง

ไม่ให้ไปรบกวนแขกคนอื่น ๆ ด้วย

“จริงๆ เลี้ยง ทำไม่ถึงมาเร็วกันขนาดนี้ ก่อนเวลาตั้งหนึ่งชั่วโมง”
รุ่นพี่ปั่นเพิ่มทำขณะทางตาข่ายคลุมสัมภาระที่วางเรียงเอาไว้

จังหวะที่มัดสี่ขิตะเดินผ่านหน้าเคาน์เตอร์ต้อนรับส่วนหน้าหลังจากเสร็จภารกิจและกำลังจะกลับไปประจำตำแหน่งตัวเอง “มัดสี่ขิตะคุง” พนักงานต้อนรับส่วนหน้าผู้มากประสบการณ์ร้องเรียก “ขอเวลาแป๊บหนึ่ง”

“มีอะไรหรือครับ”

พนักงานต้อนรับส่วนหน้าถือหูโทรศัพท์อยู่ คงจะโทรศัพท์ไปที่ไหนสักแห่ง เขาวางหูโทรศัพท์ลงแล้วบอกว่าช่วยไปดูที่ห้อง 1820 ให้หน่อยว่าเกิดอะไรขึ้น “บ้านนี้แล้วแขกยังไม่ลงมาเลย โทร.ไปที่ห้องก็ไม่รับ เงินมัดจำยังอยู่ที่นี่ คิดว่าน่าจะยังไม่ได้ออกไปจากโรงแรมหรอก”

เวลาเช็กเอาต์ของโรงแรมนี่คือเที่ยงตรง ตอนนี้อยู่เวลาผ่านไปเกือบชั่วโมงแล้ว ต้องมีอะไรไม่ชอบมาพากลแน่ๆ

“แขกผู้ชายหรือครับ”

“ไม่ใช่ คนที่เช็กอินเป็นผู้หญิง เพราะฉะนั้นระวังเรื่องมารยาทด้วยนะ”

“เข้าใจแล้วครับ”

มัดสี่ขิตะถือมาสเตอร์คีย์มุ่งหน้าไปที่ห้องสวีทหมายเลข 1820

พอไปถึงหน้าห้องก็ลองกดกริ่งก่อน รออยู่ครู่หนึ่ง แต่ไม่มีเสียงตอบกลับมา คราวนี้ลองเคาะประตูหลายครั้ง แต่ก็ไม่มีเสียงตอบรับอยู่ดี

ถ้าเป็นอย่างนี้คงต้องใช้วิธีสุดท้าย “ขออนุญาตเข้าไปนะครับ”
มัดสี่ขิตะว่าแล้วเสียบมาสเตอร์คีย์ลงไปในห้องเสียบการ์ด

เขาเปิดประตูออกและก้าวเข้าไปอย่างระมัดระวัง ไม่มีเงาคนในห้องนั่งเล่น บนโต๊ะมีขวดเบียร์กับแก้วสองใบวางอยู่ ทั้งสองใบยังมีเบียร์เหลืออยู่ประมาณครึ่งแก้ว

禁断の魔術

ประตูห้องนอนปิดอยู่ มาถึงตรงนี้ก็ยังคงต้องเคาะประตูก่อน ทว่าไม่มีเสียงตอบรับแต่อย่างใด มัตสึชิตะสะดุดหายใจลึกๆ ก่อนจะเปล่งเสียงให้ดังขึ้นว่า “ขอโทษนะครับ” เพราะแขกผู้หญิงอาจจะยังหลับอยู่

มัตสึชิตะแง้มประตูออก มองเข้าไปในห้องพร้อมพูดว่า “ขออณุญาตินะครับ”

เมื่อเหลือบไปเห็นภาพตรงหน้าแล้วถึงกับตะลึงงัน จากที่นี้กันว่าไม่มีใครอยู่ในห้อง แต่กลับพบผู้หญิงนอนหงายอยู่บนเตียงขนาดคิงไซส์ในสภาพสวมเสื้อและกระโปรงอยู่

แต่หลังจากนั้นไม่กี่วินาทีก็ตกใจสุดขีด

ผ้าปูที่นอนอาบไปด้วยเลือดแดงฉาน กว่าที่จะรู้ว่ามันไหลออกจากลำตัวท่อนล่างของหญิงสาว ก็ต้องใช้เวลาอีกหลายวินาที ถุงนอนที่สวมอยู่ก็เต็มไปด้วยเลือด

มัตสึชิตะสังเกตว่าใบหน้าของหญิงสาวขาวซีด ดวงตาปิดไม่สนิท แต่ร่างกายไม่ไหวติงแม้แต่หน่อย

สมองของเขาสับสนจนไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี ได้แต่ยืนแข็งที่อยู่ออยู่กับที่ ในขณะที่นั่นเอง สมาร์ทโฟนที่เขาเพิ่งซื้อมาก็สั่นอยู่ในกระเป๋าเสื้อด้านใน เขาพยายามหยิบออกมาและเกือบทำหลุดมือ

“ครับ” มัตสึชิตะเปล่งเสียงอย่างยากลำบาก

“มัตสึชิตะคุง ทางนั้นเป็นยังไงบ้าง” พนักงานต้อนรับส่วนหน้าผู้มากประสบการณ์ถามขึ้นด้วยน้ำเสียงสบายๆ

มัตสึชิตะสะดุดหายใจลึกๆ แล้วพูดรวดเดียวจบว่า

“เกิดเรื่องแล้วครับ ชะ...แขกตายแล้ว ถูกแทง...บนเตียง...”

CONTACT US!

@DaifukuPub

www.facebook.com/DaifukuPUB

www.booktime.co.th

DAIFUKU

โคชิบะ ชิงโงะ เป็นรุ่นน้องในชมรมฟิสิกส์
โรงเรียนมัธยมปลายที่ ยุกว่า มานาบุ เคยเรียนอยู่
และได้รับการสอนสิ่งต่าง ๆ จากนักฟิสิกส์อัจฉริยะ
เขาสอบเข้ามหาวิทยาลัยเทโตะได้
แต่ก็ต้องลาออกมาทำงานโรงงาน
เพราะพี่สาวซึ่งเป็นผู้ปกครองเพียงหนึ่งเดียวเสียชีวิต

วันหนึ่งมีนักเขียนอิสระถูกฆ่า
เขากำลังตามแกะรอย ส.ส. โอะกะ
และรู้ภายหลังว่าพี่สาวของชิงโงะที่จากไป
ก็เป็นนักข่าวที่คอยลงข่าว ส.ส. ผู้นี้

หลังจากนั้นไม่นานชิงโงะหายตัวไป
ยุกว่ารู้สึกถึงแผนการบางอย่างของชิงโงะ

**“ฉันไม่ได้สอนเรื่องวิทยาศาสตร์
เพราะอยากให้ทำเรื่องพรรคนั้น”**

การดวลกันระหว่างยุกว่ากับศิษย์รักจะจบลงเช่นไร?!

บิยายสืบสวน

ISBN 978-616-448-019-3

SN 0013

230.-

www.booktime.co.th

@DaifukuPUB